

umožněn návrat do vlasti, nezakládá zločinu podvodu, jehož pojmu neodpovídá dokonce ani listivé vylákání zápůjčky. V tomto případě obžalovaný neměl prý ani úmyslu, zápůjčku nevrátiti, ani vědomí, že ji nebude moci splatiti. Stížnost není odůvodněna. Vylákání zápůjčky nezakládá ovšem o s o b ě ještě zločin podvodu; měl-li však vypůjčitel od prvopočátku úmysl, zápůjčku nevrátiti, nebo byl-li si aspoň vědom toho, že ji buď vůbec nebude moci splatiti, neb aspoň ne v určité době, a měl-li v tomto případě úmysl, zapůjčovatele poškoditi, — pak naplňuje i takováto přípověď plnění zákonný znak listivého předstírání. V tomto případě jde o tak zvaný podvod úvěrový; rozsudek zjišťuje, že obžalovaný dosáhl od Š-ové zápůjčky, když jí vylíčil své zvláště příznivé majetkové poměry a slíbil, že jí zaplatí zápůjčku ve švýcarských francích, jakmile to bude potřebovati, podotýkaje, že čeká peníze z Ruska, a že dostane také peníze ze Švýcarska, ačkoli předem věděl, že z Ruska žádných peněz nedostane pro anarchii tam vládnoucí a ze Švýcarska proto, že neví, kde má tam peníze uloženy. Soud nalézací nabyl přesvědčení, že obžalovaný od prvopočátku si byl vědom toho, že nebude moci zápůjčku v ustanovenou dobu splatiti, že jednal v úmyslu podvodném, aby Š-ovou poškodil. Skutečnosti, na něž se stížnost odvolává, nejsou vzaty z rozsudku, i nelze k nim přihlížeti. Pouhým popíráním subjektivní viny, podvodného úmyslu obžalovaného, neprovádí stížnost uplatňovaného důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř.

Čís. 857.

Zločin krádeže. Měly-li odcizené věci cenu právě 200 K, není zde zločinné kvalifikace dle § 173 tr. zák.

(Rozh. ze dne 22. května 1922, Kr II 549/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 19. března 1921, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173 a 176 — II c) tr. zák. potud, že vyloučil zločinnou kvalifikaci dle § 173 tr. zák.

D ů v o d y:

Odůvodněnou jeví se stížnost, pokud odporuje, uplatňujíc zmateční důvod čís. 10 § 281 tr. ř., tomu, že nalézací soud shledal stěžovatelem spáchanou krádež zločinnou také dle § 173 tr. zák. Dle tohoto ustanovení stává se krádež zločinem, činí-li obnos nebo hodnota toho, co bylo ukradeno, více než 200 K. Když tedy nalézací soud, zjistiť, že stěžovatel ukradl věci v ceně 200 K, tedy v ceně tento obnos nepřevyšující, kvalifikoval zjištěnou činnost stěžovatelovu zločinem dle § 173 tr. zák., posoudil trestný čin nesprávným výkladem zákona dle ustanovení trestního zákona, které se k němu nevztahuje. Bylo tedy rozsudek první stolice jakožto zmatečný dle čís. 10 § 281 ve výroku o vině stěžovatelově a důsledkem toho i ve výroku o trestu jeho zrušiti.